

РЕШЕНИЕ

№ 5816

гр. София, 16.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 16.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **8109** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294-298 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол, изд. от министъра на регионалното развитие и благоустройството / Наредба №13/23.97.2001 г./

Образувано е по жалба на Т. А. С. срещу Постановление, обективирано във възлагателно писмо, с изх. №СО-531-05-347/18.07.2013 г. на началника на ДНСК, в качеството му на орган по изпълнението, с искане да бъде обявено за нищожно, евентуално-отменено, като незаконосъобразно.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и приложените по изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

1. Със Заповед №РД-14-248/24.06.2005 г. на заместник-началника на ДНСК е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ пристройка към западната страна на съществуваща паянтова жилищна сграда в УПИ I-110, кв.171, достигаща страничната регулационна линия с УПИ I-109 и регулационната линия към дъно с УПИ VIII-118, кв.171, м."О." по плана на [населено място], извършена от Т. А. С..

2. С Решение №5590/29.04.2010 г. на ВАС, II о. по адм. дело №352/2010 г. е оставено в сила Решение № 136 от 17.07.2009 г., постановено по адм.дело №2405/2005 г. по описа на Софийски градски съд, с което е била отхвърлена жалбата на Т. С. срещу Заповед №РД-14-248/24.06.2005 г. на заместник-началника на ДНСК

3. С покана за доброволно изпълнение /П./ по чл.277, ал.1 от АПК, изх.№СО-531-01-428/26.02.2013 г. , на жалбоподателя в настоящото производство е предоставен 14-дневен срок за доброволно изпълнение.

4. П. е била изпратена на адрес: [населено място],[жк], [улица] /посочен вкл. и в настоящата жалба до съда/ с препоръчано писмо с обратна разписка, като видно от приложеното в преписката известие за доставяне с бар код ИДPS1606007BR7A на Български пощи ЕАД, писмото е било върнато обратно поради непотърсването му от адресата на 20.03.2013 г.

5. На 30.05.2013 г., П. е била съобщена на електронната страница на ДНСК /www.dnsk.mrrb.government.bg/.

6. Адресът е бил посетен на място на 13.05.2013 от двама служители на ДНСК, които в съставен от тях Констативен протокол с №СО-531-КИ са удостоверили, че не са намерили на адреса Т. С. и, че на входната врата на имота са залепили съобщение изх.№СО-531-1/13.05.2013 г. съгласно § 4 от ДР на ЗУТ.

7. С оглед на изложеното, съдът намира за установено, обратно на твърденията на жалбоподателя, че П. е била надлежно съобщена, като са изпълнени изискванията и на чл.61, ал.3 от АПК и на § 4 от ДР на ЗУТ.

8. С оспореното постановление е възложено принудителното изпълнение на Заповед №РД-14-248/24.06.2005 г. на [фирма], съгласно сключен договор №ФО-13-377/01.08.2012 г.; Определено е премахването на строежа да бъде осъществено на 05.08.2013 г. до 17.30 часа на 09.08.2013 г., като евентуално, при обжалване на действията на органа по изпълнението, е определено принудителното премахване да бъде осъществено в срок от 20 работни дни, считано от датата на потвърждаването им от компетентния съд.

9. Постановлението е издадено от началника на ДНСК, а не от друго лице. Поставената във възлагателното писмо запетая е след изречение: „с уважение”, а не преди него, след което следва подпис, а под него е изписано името на лицето и длъжността, която заема-инж.М. Г., началник на ДНСК, в случая.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна-длъжник по изпълнението и в срока по чл.296, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Материалите от преписката по изпълнението установяват образуването на изпълнителното производство на основание по чл. 268, т. 1 от АПК. Влизането в сила на акта- изпълнително основание е несъмнено при доказаното изчерпване на възможностите за съдебен контрол за законосъобразността му. Изискуемостта на разпореденото със заповедта за премахване на незаконния строеж задължение е настъпила със стабилизирането на административния акт, с което окончателно се е преклудирала възможността за възражения срещу неговата законосъобразност. Поради това и е недопустимо съдът да се произнася по наведените такива в жалбата срещу оспореното с нея възлагателно писмо. Ответникът е следвал динамичния фактически състав на изпълнението. Започнал е служебно изпълнителното производство /арг. чл. 276, ал. 1 от АПК/; Отправил е покана за доброволно изпълнение по реда на чл. 277 от АПК, като е безспорно, че такова не е последвало в предоставения 14-дневен срок. Определянето на срок за изпълнение с оспореното възлагателно писмо е израз на правомощието на органа по изпълнението по чл. 7 от

Наредба №13/23.97.2001 г. да определи датата и часа на принудителното изпълнение.
Мотивиран така, Административен съд София град, II-ро отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, на основание чл.298, ал.1 АПК, жалбата на Т. А. С. срещу
Постановление, обективизирано във възлагателно писмо, с изх.
№СО-531-05-347/18.07.2013 г. на началника на ДНСК, в качеството му на орган по
изпълнението.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване /чл.298, ал.4 АПК/.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на
чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: